

מספיק הייתי ערה

חצר

דנוור

א.

דְּנוֹר נִגַּשׁ אֵלַי עָרֵב אֶחָד,
וְלֹא הָיָה לוֹ גּוֹף
וְהוּא לֹא הָיָה גֶבֶר
וְכָךְ הִפְכָּתִי שְׁבוּיָהּ
הִפְכָּתִי שְׁבוּיָהּ שֶׁל דְּנוֹר.

ב.

אֲנִי וְדְנוֹר מְסִתּוּבָבִים יַחַד.
אֲנַחְנוּ נִרְאִים כְּמוֹ פּוֹשְׁעִים.
אֲנִי מְסִתֶּכֶלֶת בְּמַרְאֵה וְרוֹאֶה:
חֲצִי דְנוֹר, חֲצִי פָנִים.

ג.

הוּא עוֹשֶׂה אוֹתִי חוֹלָה.
אֲנִי שׁוֹקֶלֶת לְמִסַּד אֶת הַקֶּשֶׁר.

ד.

דְּנוֹר הָלַךְ לִישׁוֹן.
שׁוֹב הַמֶּרְתִּי
עַל הַסּוֹס הַלֹּא נָכוֹן.

גַּם כְּשֶׁהוּא יֵשֵׁן
הוּא מְפָרִיעַ.

אֲמַרְתִּי לְרוֹפֵא: תִּרְדִּים אוֹתִי,
מִסְפִּיק הֵייתִי עֶרְה.
הָעֵינַיִם נִעְצָמוּ.
הַחֲצֵר הִתְמַלְּאָה
בְּכָל מְקוֹם שָׁבוּ נָתַן לְרֹאוֹת.

אֲמַרְתִּי לְרוֹפֵא: תַּעֲרִיר אוֹתִי.
הֵם עוֹד הָיוּ שָׁם
בְּכָל מְקוֹם שָׁבוּ נָתַן לְרֹאוֹת.

דָּבַר לֹא יַעֲזֹר, אֲמַרְתִּי לְרוֹפֵא,
אֲנִי מוֹכֵנָה לְהִיּוֹת
בְּכָל מְקוֹם שָׁבוּ נָתַן לְרֹאוֹת.
אֲבָל לֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ עוֹד.

ה.

לדוד מִתְרַחֲשׁוֹת כָּל הַזֶּמֶן
אֲבָל לֹא יִדְעֵתִי מָה אֲנִי
וְדָנוּר גִּלְד.

ו.

דָּנוּר אָמַר: הִיִּית צְרִיכָה לְהִשָּׁאֵר לְבַד.
אֲבָל הִיִּיתִי כְּמוֹ כָּלֵב עִם עֵצָם
וְלֹא הִיִּתָּה לִי אֶפְשָׁרוֹת לְשַׁחֲרֹר.

ח.

הָיוּ שֶׁבְּרַחוּ מִהַבְּנִין שֶׁבָּעַר.
אֲנִי לֹא בִּרְחַתִּי.

הַצֵּעָקָה הִדְהָדָה בַּחוּץ וּבפָּנִים.
עֲכָשׁוּ זֶה:

חֲצִי דָּנוּר
חֲצִי פָּנִים.

ט.

נִשְׁאַלְתִּי אִם דָּנוּר מְטָרִיד אוֹתִי.
עֲנִיתִי שֶׁהוּא מְטָרִיד אוֹתִי מְאֹד
אֲבָל הוּא דָּנוּר שְׁלִי.

יִדְעֵתִי שֶׁבִּיחַד רַק
נִעֲשֶׂן סִיגְרִיּוֹת וְנִשְׁתַּעַל
אֲבָל הַסִּפְמָתִי.

הַסִּפְמָתִי אֶפְלוּ שָׁזָה הָיָה בַּתְּנָאִים שֶׁל דָּנוּר.

ז.

עֲשֵׂן סִמִּין אֶפֶף אוֹתִי.
דָּנוּר אָמַר: תִּצְאֵי מִשָּׁם.
בִּטְלָתִי אוֹתוֹ.
לְצִאֵת יִהְיֶה הָכִי קָל.

דָּנוּר הוּא מַחְלָה מְדַבֶּקֶת,
וְחֶלֶק שְׁלֵם שֶׁל הַמַּח
הַפֶּךְ לְדָנוּר
וְאֲנִי מִסְתִּירָה
וְחוֹשֶׁפֶת אוֹתוֹ לְסְרוּגִין.

י.

אֲנִי נִשְׁבַּעַת לֹא לַעֲזֹב
וְהוּא מוֹדֵד צָעֲדִים.
גַּם הוּא יוֹדֵעַ
שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ:
חֲצִי דָּנוּר
חֲצִי פָּנִים.

עוֹר שֶׁל פִּיל כָּבֵד לֹא הַסְפִּיק.
נִדְרַשְׁתִּי לְגִדֵּל צַפְרָנִים שֶׁל חֲתוּל
וּבִכְלָל הִיִּיתִי חִיָּה נְטֻרָפֶת.

כָּלֶם הִתְלַבְּשׁוּ יָפָה.
מִשְׁקָפִי שֶׁמֶשׁ חֲדָשִׁים הָיוּ בְּאַפָּנָה.
דָּנוּר אָמַר: תִּמְיֵד תִּהְיֶי צַעַד אֶחָד אַחֲרֵי כָּלֶם.

מיכאל שֶהוֹפִיעַ בְּפָנַי כְּמוֹ שְׁלִיחַ בְּקוֹפֵי־שׁוֹפ בְּהוֹלֵנָד.
 מיכאל עִם בְּגָדָיו הַשְּׁחָרִים, יָדָיו הָאֲרוֹכוֹת וּמְלֻמּוּלָיו הָרַכִּים.
 מיכאל שֶׁקָּרָאוּ לוֹ מִיקָּה וְהוּא רָאָה תְּשׁוּדוֹרוֹת מְאֻלָּהִים בְּמַסְפֵּי הַמִּידָע שֶׁל הָרֶכֶבֶת.
 מיכאל שֶׁלְקַח אֹתִי טְרַמֵּפּ בְּמִשְׁאִית תְּפוּחֵי־אֲדָמָה מִחֻבֵּל הַבְּשׂוֹר לְתֵל־אָבִיב.
 מיכאל שֶׁלֹּא הֵבִין אֶת פּוֹרִים וְחָשֵׁב שֶׁהָעוֹלָם לֹא בָרוּר כְּמוֹ בְּכָל יוֹם אַחֵר.

מיכאל שֶׁהִבְטַחְתִּי לוֹ הִבְטָחוֹת רַבּוֹת וְלֹא קִיַּמְתִּי אֶף אַחַת.
 מיכאל שֶׁשִּׁבַּרְתִּי לוֹ אֶת הַמַּחְשָׁב.
 מיכאל שֶׁהוֹרִי לֹא הִבִּינוּ.

מיכאל שֶׁחָשֵׁב שֶׁאֶצֶת סְפִירוֹלִינָה תִּרְפָּא אוֹתוֹ מִסְכִּיזוֹפְרֶנִּיָּה.
 מיכאל שֶׁעָשָׂה אֶת הַדֶּרֶךְ מִבֵּית הַמִּשְׁגָּעִים הַהוֹלֵנָדִי, כְּדֵי לְהַכְנִס אֹתִי לְבֵית מִשְׁגָּעִים יִשְׂרָאֵלִי.
 מיכאל וְיָדָיו הָאֲרוֹכוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ לִי דֶּרֶךְ הַטֵּבּוֹר אֶל תוֹךְ הַבֶּטֶן וְהֵן תָּמִיד שָׁם.